

Jeg havde ganske vist ventet mig, at de Herrer, som have angrebet mig endog meget stærkt, vilde have gjort sig den Ulejlighed — ikke mindst det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) — dog at se denne Sags Akter igennem. Jeg gjorde opmærksom paa, at denne Mand, der her afsløres som Sædelighedsforbryder i stor Stil — der har aldrig i vore Procesannaler været en saa svinsk Sag fremme, og det er umuligt her at gengive Enkelthederne — paa Bornholm har ødelagt alle de Smaadrenge, han kunde faa Tag i. Han ender i Rønne som et fuldkomment Vrag, ødelagt og elendig. Saa kommer han til København og bliver Forstander for to Optagelseshjem. Og under Sagen oplyses det, at disse Drengene, som man er saa tilbøjelig til at betegne som løgnagtige, netop ere dem, der tale Sandhed. De, som ikke tale Sandhed, ere alle de voksne Personer, der søge at dække og skjule Sandheden om denne Sag. Og Bestyrelsen for dette Hjem, Kristelig Forenings Sekretær, Mads Lind, hvad gjorde han? Han troede ikke Drengene. Og Politiaffistentens Forhør over dem resulterede ifølge Højesterets Akter i, at det hele viste sig at være „Pjank, der ikke betyder noget“. Og saaledes stod Sagen, indtil en Bondemand ude fra Landet, der har faaet en af Drengene i sin Tjeneste, forlanger, at Sagen skal optages. Saa gaar endelig Mads Lind til Politiet og anmelder Sagen. Naturligvis indrømmer jeg, at der kan ske Uheld for den bedste Bestyrelse, men jeg beder ærede Medlemmer tænke, at vi vare 10—15 Aar længere fremme i Tiden, at den almindelige Valgret havde sejret, og at den almindelige Valgrets Mænd sagde: Den Opdragelse, Bourgeoisiets, Overklassens, Godsejernes Drengene faa, er ikke, som vi kunde ønske den, de blive forvante og forkælede, — det ærede Medlem talte om, at Børnene i vore Dage bleve forkælede, ja, nogle Børn, Overklassens —, lad os tænke os, at den almindelige Vælgerklassens Repræsentanter sagde: Det er en snavs Opdragelse, I give disse Drengene; naar de blive voksne, due de ikke til at bestille noget i det Samfund, vi ville bygge, hvor enhver maa arbejde for Føden. Sæt, at vi saa faa disse Drengene paa Opdragelsesanstalter, og vi saa ere ligesaa letsindige med at ansætte Mænd og Kvinder til at lede saadanne Opdragelsesanstalter, som man her har været, hvad vil man saa sige til den almindelige Vælgerklassens Repræsentanter fra Overklassens Side? Det forekommer mig, at den Mand, der dømmes i denne Sag, er den mindst

ansvarlige, de Mænd, der have ansat ham, bære det største Ansvar.

Der er en Ting til, som undrer mig, og det er, at Overværgespektøren ikke gør sig bekendt med disse Forhørsakter, ikke gør sig bekendt med, at der under dette Forhør blandt andet fremkom en aabenbar Sigtelse mod Forstanderen paa Herning Børnehjem. Hvis den ærede Overværgespektør havde ulejliget sig med at gennemgaa denne Sags Akter — og det var dog lige saa naturligt, at han havde ulejliget sig dermed, som at jeg har gjort det, og han kunde desuden lettere skaffe sig Akterne —, vilde han være kommen til Klarhed over, at der af en af Drengene, og det den paalideligste af dem alle, den eneste af de Drengene, som var fremme under Forhøret, der ikke vilde svines til, er fremsat en aaben Sigtelse mod Forstanderen for Herning Børnehjem. Han havde fortalt Mads Lind adskillige Historier om ham. Eller han vilde være kommen til Kundskab om, at Drengene ligeledes have fremsat meget hadefulde Beskyldninger mod Sekretær Lind og dennes Hustru.

Sekretær Lind har jeg omtalt. Hans Frue leder Børnehjemmet paa Vodrofsvej. Overfor denne Dame er der i Aarenes Løb fremsat meget alvorlige Klager. „Social-Demokraten“ i København har haft en meget stærk Sigtelse fremme mod hende, og en tidligere Plejemoder paa det vedkommende Plejehjem har fremsat den Beskyldning mod hende, at hun sulter Børnene, at hun er ligegyldig overfor dem, at de fryse, at de have det ondt, og at de blive behandlede letsindigt. Men der er ingen, der har brudt sig derom, Overværgespektøren ikke heller.

Formanden: Det ærede Medlem bruger altfor stærke Udtryk.

Sabroe: Jeg gentager kun, hvad denne Plejemoder har oplyst. Jeg tvivler for Resten om, at Ordene ere saa stærke, som de burde være, men jeg indrømmer, at Formanden kan skride ind. Denne Dame staar opført paa Finansloven med et Beløb af 3,000 Kr., en treaarig Bevilling. Disse Klager fremsættes, Overværgespektøren skrider ikke ind, det hele faar Lov til at gaa, som det bedst kan. Der sker ingen Indskriden hverken overfor Mads Lind eller hans Hustru.

Det fremgaar af de før omtalte Forhør, at Arrestanten under disse „fastholder sin tidligere Formodning om, at Beskyldningerne mod ham stamme fra Drengenes